



**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio II. De Rescriptis falsis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

quorum Sedes fundatae, vel gubernatae sunt ab Apostolis, ac ideo Sedes Apostolicae appellantur. C. 6.
DIST. XIX.

Oppones iterum Agathonem. C. 2. DIST. XIX. dicere, Sanctiones omnes Summorum Pontificum sic accipiendas tanquam Divi Petri voce firmatae sint, ideoque infallibilis habendas esse, sicut haberentur & essent, si a Petro emanarent vel firmarentur. Verum Respondetur, 1. hunc Agathonis locum explicandum per istum S. LEONIS relatum. C. 5. CAUS. XXIV. QUEST. I. Manet Petri privilegium ubique ex ipsis fertur aequitate judicium, nec nimis est vel severitas vel remissio, ubi nil erit ligatum, nil solutum, nisi quod S. Petrus aut solverit aut ligabit, ideoque sensum illius esse, Sanctiones Papales Petri autoritatem habere, quando juxta relietas ab hoc Apostolo Regulas factae sunt.

§. II.

Unde suam hauriant Rescripta autoritatem.

REGULA.

Non aliundè, quam ex se ipsis, suam Rescripta habent autoritatem.

C. 1. DIST. XIX. ibi NICOLAUS probat variis Argumentis, autoritatem Rescriptorum non pendere ex eo, quod in Codice Canonum, sive in Corpore Juris inserantur, sed ea, quæ ibi non sunt inserta, pars esse autoritatis, ac ea, quæ ibi inserta sunt, modo aliundè constet, non esse supposititia, quæ Clausulâ subintelligunt in cit. Can. firma sunt omnino, quæ continent Argumenta, quæ alioquin infirma sunt.

RATIO: Rescripta, quæ sunt Pars Juris, de quibus major esset difficultas, non habent autoritatem ex eo, quod in Corpore Juris inserantur; Quæ enim sunt apud GRATIANUM, ut & alia, quæ apud eundem sunt, non majorem inde habent autoritatem, ac si non in eo essent, ut supra dictum est; Quæ vero sunt in Libris DECRETALIUM, SEXTI, CLEMENTINARUM &c. non possunt majorem hinc habere autoritatem, quam eam, quæ anteā poriebantur, cum ha Collectiones vel factæ vel approbatæ sint a Pontificibus, quibuscum Pontifices, quorum Rescripta his in Collectionibus continentur, pars sunt autoritatis.

Quæ obiter, nūm inserta in Corpore Juris Rescripta ullam hinc capiant utilitatem?

Respondetur, Rescripta in Collectionibus Authenticis, seu Autoritate Legitimâ factis, inclusa, triplicem hinc haurire utilitatem; hinc enim nota sunt, Authenticæ declarantur, & aptiora evadunt, ut in Praxi eant; Rescripta vero in Collectionibus non Authenticis inserta, primâ & tertiam hinc capere utilitatem; secundam autem hinc tantum, cum usus receptæ sunt istæ Collectiones: non ita tamen, ut hinc certum fiat, Rescripta talia eorum esse, quibus tribuuntur, sed solum, ut, quæ continent, probentur; unde, ut facilius concipiatur hæc Responsio, distinguenda est duplex Authenticitas: altera, quæ Scriptum, non suppositum, ei cui tribuitur, esse declaratur; altera, quæ Scriptum spurium, ut utile recipitur; Authenticitatem istam adepta sunt uia non pauca, ex falsis Priorum usque ad SIRICUM Pontificum Rescriptis à Gratiano passim citatis.

§. III.

Quæ requirantur, ut suâ Rescripta potiantur auctoritate.

REGULÆ.

Ut Rescripta quoad ea, quæ Juris continent, universali suâ potiantur auctoritate, non alia requiriuntur, quam ista.

I. Ut ad certa Loca à Summis Pontificibus non restringantur.

II. Ut omnibus Locis convenienti, utilia sint, & expediant.

III. Ut specialibus Locorum Consuetudinibus specialiter derogent, posito, quod quædam sint illis contraria.

IV. Ut sufficienter promulgantur, vel aliter notantur.

V. Ut usu ubiquè recipiantur.

Hæc omnia patebunt ex subsequentibus ad hoc congruis Dissertationibus inferius referendis.

§. IV.

Ad quas Res extendatur Rescriptorum autoritas.

REGULA I.

Ad ea omnia extenditur Rescriptorum autoritas, ad quæ Rescribentis potestas, necnon & voluntas.

Non eget probatione.

REGULA II.

Etsi innumera sint, quæ per Rescripta fieri posse, Ius Canonicum exprimit, vel insinuat, inter ea tamen non alia sigillatim notanda videntur, quam ista.

I. Rescripta Decretalia derogant Conciliis non Generalibus, et si de his mentionem non faciant; aliis vero; si expressam de his mentionem faciant: Cujus discriminis hæc est Ratio: In priori casu censetur Pontifex attendisse ad Concilia, quibus derogat, et si mentionem non faciat, secundus in posteriore. C. 1. de Const. in XI. C. 7. de Capell. Monach.

II. Derogant specialibus Ecclesiæ Statutis, si de his mentionem faciant, quacumque firmitate roboretur. C. 1. De Confit. in VI. C. 4. de Rescript.

III. Verba narrativa Rescriptorum Papalium, quibus Papa se fecisse aliqua, putare excommunicasse, suspendisse, resignationem Beneficii receperisse narrat, & super quibus fundatur ejus Gratia & intentio, plenam fidem in Judicio faciunt. Clementina de Probation.

Non sit in usu apud Gallos hac Clem. Per Concord. inter FRANCISCUM I. & LEONEM X. abrogata est. Tit. XVI. de Sublatione. Clementina Litter.

SECTIO II.

DE RESCRIPTI FALSIS.

Non agimus seorsim de Rescriptis Veris, quia talia censenda sunt, quæ nec Falsa sunt, nec Suspecta.

Circum Falsa Rescripta, considerari possunt. 1. Quæ Falsi Rescripta nota in Jure exprimantur. 2. Quæ Cautela adhibetur, ne fiant Falsa Rescripta. 3. Quis criminis Falsi Reus censendus sit, Quis non. 4. Quomodo puniendus sit Falsi Reus. 5. Quæ pena contraria Retinentes hujusmodi Rescripta.

§. I.

Quæ Falsi Rescripti Notæ in Jure exprimantur.

REGULÆ.

Non aliæ exprimuntur in Jure Falsi Rescripti Notæ, quam istæ.

I. Si, in eo Episcopi, istisque Superioribus, Filii vocentur, non Fratres; alii vero aliter, quam Filii nuncupentur. C. 6. de Crim. Fal.

II. Si, dám uni dirigitur, iste exprimatur in Plurali. Ibid.

III. Si

III. Si falsa sit Bulla, sive Sigillum, id est si vera collata, ab eam nonnihil absimilis videtur. C. 5. eod. Tit.

IV. Si Falsum sit Filum, id est aliud, quam in Cancellariâ Românâ consuetum. *ibid.*

V. Si Filum aliquius Bullæ, alteri adjunctum sit.

VI. Si immutata apparet certis in locis scriptura, *ibid.*

VII. Si Charta de novo scripta videatur. *ibid.*

VIII. Si Charta adeò spissa sit, ut Charta abrasæ alia tenuissima agglutinata apparet. *ibid.*

IX. Si alia sint scriptura forma, modus dictaminis, sive Stilus, Chartæ qualitas, quam quæ in Cancellariâ Românâ adhiberi solent: Petita ex Bulla, Filio, & Stilo falsitatis Notæ indicantur etiam in fine C. 6. ejusd. Tit.

§. II.

Quæ à Jure adhibeatur Cautela, ne fiant Falsa Rescripta.

REGULA.

Præter latam in Falsarios poenam, de quâ posse, non alia in Jure adhibetur Cautela, ne Falsa fiant Rescripta, quam quæ sequitur.

Prohibetur, ne Rescripta recipiantur ab alio, quam à Papâ, vel ab alio, quam ad id Deputato, idque sub pena Excommunicationis in Laicum, & Suspensionis in Clericum C. 4. *De Crim. Fals.*

§. III.

Quis circà Falsum Rescriptum Reus censendus est.

REGULA.

Non alii à Jure habentur ut Rei circà Rescripta Falsa, quam isti.

I. Falsitatis vitium per se Exercens, vel per alium, illiusque Fautor & Defensor. C. 7. *De Crim. Fals.*

II. Rescripto Falso Utens. *ibid.* Idem habet C. 8. & 11. sumpta in contrario sensu.

III. Illud Impetrans. *ibid.*

IV. Ultra 20. dies illud Detinens. C. 4. eod. Tit. in fine.

Nota obiter ex postremo loco citato inferri posse, Priorem loqui tantum de Utente & Impetrante, qui cognoscit falsitatem: nam, que dicit de Detinente, ad Cognoscere item falsitatis vitium restringit, & non est potior ratio de isto, quam de aliis.

§. IV.

Quomodo à Jure Canonico puniatur circà Rescriptum Falsum Reus.

REGULA.

Non aliis plecit Jus Canonicum poenis circà Rescriptum Falsum Reos, quam istis.

I. Falsitatis vitium per se vel per alium Exercensem necnon & illius Fautores Anathemate innodatos declarat. C. 7. *De Crim. Fals.*

II. Clericos Falsarios deprehensos omni Officio, Beneficio Ecclesiastico privat, sive per se, sive per alium hoc Crimen commiserint; si vero per se, degradari jubet, & Potestati Seculari tradi. *ibid.*

III. Utentem, Impetrantem quoque, ipso facto ab Officio & Beneficio spoliari jubet, si sit Clericus; si Laicus, Excommunicationi tamdiu subjicit, donec competenter satisficerit. *ibid.*

IV. Ultra 20. dies Detinentem Excommunicatione Papæ specialiter reservata illaqueat. C. 4. ejusd. Tituli.

V. Præcipit, ut Testes, qui gratiâ, odio, vel timore super Falsitate Rescripti nolunt deponere, ad id per

Censuram Ecclesiasticam compellantur. C. 9. *de Testib. cogendis.*

SECTIO III.

DE RESCRIPTI SUSPECTIS.

Circà Rescripta Falsitatis suspecta Quæri potest.

1. Quæ talia à Jure habeantur. 2. Quid circà hujusmodi Rescripta sit faciendum.

§. I.

Quæ Rescripta Falsitatis suspecta à Jure censentur,

REGULA.

Non alia in Jure dicuntur suspecta Falsitatis Rescripta, quam ista.

I. Si sint contraria aliqui Concilio Generali, & de eo mentionem non faciant: Si tamen illud Concilium aliud sit, quam Tridentinum; Pius enim V. expresse Brevi 1570. declaravit, Rescripta Concilio Tridentino contraria valere, etiam illi non derogent expresse. C. 3. *de Capell. Monach.*

Infurit ex C. 17. *de Rescript.* in quo INNOCENTIUS III. dicit, quod sciens nihil apponi facit in Rescriptis suis, quod de Jure debeat reprehendi: hoc idem articulo hanc assert rationem C. 57. *De Elect.* Non est credendum, Romanum Pontificem, qui *Jura tuetur, uno verbo velle subvertere, quod alias multis vigiliis est inventum & excogitatum.*

II. Si quæ Falsitatis Nota ex supra notatis in illis ita appareat, ut merito dubitetur, an vera sint. C. 15. *De Appell.*

III. Si Causæ cognitionem prohibeant. *Cap. 2. De Rescr. Vid. GONZALEM in illud n. 18.* Hæc prohibitio injusta est, quia nemo inauditus damnandus est.

IV. Si manifestum in Constructione peccatum contineant. C. 11. *De Rescript.* C. 5. *De Crim. Fals.*

V. Si sit rasura in loco suspecto. C. 3. *de fide Instrum.*

VI. Si Gratia concessa, sit insueta exemploque, careat C. 5. 6. *De Confirm. Utili &c.*

§. II.

Quid faciendum circà Rescripta Falsitatis Suspecta.

REGULA.

Circà hujusmodi Rescripta nil aliud facere præcipit Canon, quam istud.

I. Si Rescripta sint Juri contraria, non sunt executa da; sed Superior super ea consulendus. C. 2. *de Crim. Fals.* C. 8. *de fide Instrum.*

II. Si quid habent Juri consonum, id executioni mandandum est. C. 8. mox citat.

SECTIO IV.

DE RESCRIPTI NULLIS.

REGULA.

Rescripta non in aliis Casibus declarantur nulla à Canone, quam in istis.

I. Si Falsi suggestione, vel Veri suppressione obtineantur; quod generaliter verum est, si id fiat ex malitia, & agatur de Gratiâ; secùs, si fiat ex simplicitate, vel ignorantia, & agatur de Justitiâ; tunc enim valet quod id quod habet Juri Communis consonum. C. 8. *de Confit.* C. 6. *De Conc. Prab.*